

FORM NO. 51-61
MAY 1949

CLASSIFICATION SECRET/CONTROL - U.S. OFFICIALS ONLY
SECURITY INFORMATION
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY

REPORT

INFORMATION REPORT

CD NO.

50X1-HUM

COUNTRY Czechoslovakia

DATE DISTR. 28 May 1952

SUBJECT The New Steel Works at Kuncice

NO. OF PAGES 1

PLACE ACQUIRED

NO. OF ENCLS. 1 (1 page;
LISTED BELOW) 1 newspaper)

DATE OF ACQUIRED

SUPPLEMENT TO 50X1-HUM
REPORT NO.

[Redacted]

THIS DOCUMENT CONTAINS INFORMATION AFFECTING THE NATIONAL DEFENSE OF THE UNITED STATES WITHIN THE MEANING OF THE ESPIONAGE ACT 50 U. S. C. 31 AND 32, AS AMENDED. ITS TRANSMISSION OR THE REVELATION OF ITS CONTENTS IN ANY MANNER TO AN UNAUTHORIZED PERSON IS PROHIBITED BY LAW. REPRODUCTION OF THIS FORM IS PROHIBITED.

THIS IS UNEVALUATED INFORMATION

[Redacted]

[Redacted]

[Redacted]

THIS DOCUMENT HAS AN ENCL
DO NOT DETACH

CLASSIFICATION SECRET/CONTROL U.S. OFFICIALS ONLY

STATE	NAVY	NSRB	31/150	25 DISTRIBUTION						
ARMY	AIR				ORR	x				

**SECRET CONTROL
U.S. OFFICIALS ONLY**

CZECHOSLOVAKIA

Economic

The New Steel Works at KUNCICE

THIS IS AN ENCLOSURE
DO NOT DETACH

50X1-HUM

Handwritten mark

1. The construction of the new steel works at KUNCICE is being speeded up as much as possible. In June 1952 the large heavy rolling mills supplied by the SKODA Works are planned to be in operation. Certain parts of these rolling mills are to be finished on large horizontal lathes of foreign origin, but some of these lathes have not yet reached Czechoslovakia. The foreign producers are thus endangering the fulfilment of the Czech plan

50X1-HUM

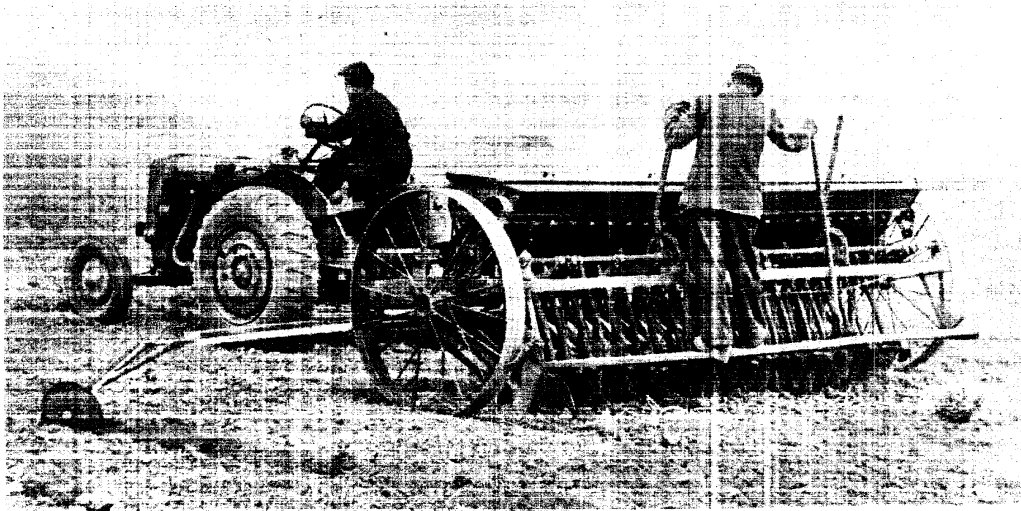

2. The blast furnaces, which are already in operation, have proved to be faulty due to a constructional error of the designer. The latter tried to commit suicide, but was prevented from doing so. He was then taken to a prison hospital, where he succeeded in committing suicide by jumping out of a window. The faulty construction is costing the works 30% of the planned output of the furnaces.

**SECRET CONTROL
U.S. OFFICIALS ONLY**

Zkoušíme nové způsoby setí obilí

Od dob našich pradědů, kdy jedinou pomocí při setí obilí byla loktuše a selem ručně, uplynulo mnoho času a mnoho úborů na seti se změnilo. Ale vždy bylo pravidlem, aby se osivo rozložilo rovnoměrně na ornici a aby každá rostlina měla možnost čerpat živiny z určité plochy. Ručně zasít na správnou hustotu — to bylo umění; rozséváčem byl vždy starý zkušený hospodář. Ale ať sil jak chtěl nejlépe, nikdy se nedostalo osivo na stejnou hloubku při prostém zavlažení branou. Některá zrnka přišla hluboko, jiná zůstala na povrchu. Tento nedostatek ručního setí řešil řádkový sečí stroj. Ten už měl určité přednosti; předně rozsával do stejné hloubky a dala se jim naříditi přesně hustota výsevu. Sečí stroj ovládl pole v celém světě a úplně potlačil ruční seti. Skoro celé století se sejí plodiny sečími stroji do řádků a nikoho ani nenapadlo, aby o věci dále uvažoval. Teprve sovětská agronomická věda, osvobozená od buržoazních „věčných pravd“ Velkou říjnovou revolucí, potřela od základů celou řadu zastaralých reakčních názorů a razí nové cesty i v agrotechnice. Přišla na základě mičurinsko-lysenkovského učení k názoru, že rostlina je produktem a součástí prostředí: Je v rukou myslivého člověka utvořit pro ni nejvhodnější prostředí, aby dala vyšší a stále stoupané výnosy. A protože seti osivu je jedním ze základních předpokladů správného prostředí, zkoumal T. D. Lysenko tuto záležitost v celé šíři. Vyzkoušel a doporučil nové kolchozní praxi změnit způsob setí. Vycházel ze správného názoru, že při došedním způsobu setí do poměrně širokých řádků se rostliny tlačí v řádkách, jejich kořeny se splétají a nevyužije dostatek půdní živiny v meziřadí, kde však dobře roste plevel. Kromě toho je obilí v řádkách náchylné k poléhání, protože nuda není dostatečně mezi řádky zpevněna kořeny a blá se při nárazech větru lehce kácí. Akademik T. D. Lysenko doporučil a zavedl křížový způsob setí, jímž se docílí rovnoměrnějšího rozložení osiva na celé ose, využití živin a potlačení plevelu. Vele křížového setí doporučil a zavedl současně seti-úzkoraďové. Zatím co se křížové provádí obvyčejným sečími strojem a už se dělat kdekoli, když se stroj nařídí

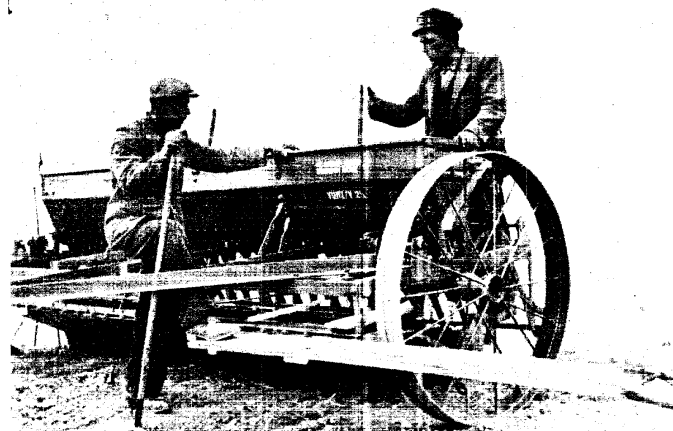
Na poli jednotného zemědělského družstva v Dobrovizích zkouší Vědecký ústav ministerstva zemědělství seti do úzkých řádků sovětským strojem „SL-44“.

na poloviční výsev podél a napříč pole, předpokládá úzkoraďkové seti buď stažení výsevných botek stroje na úzké řádky nebo zkonstruování speciálního úzkoraďkového sečího stroje.

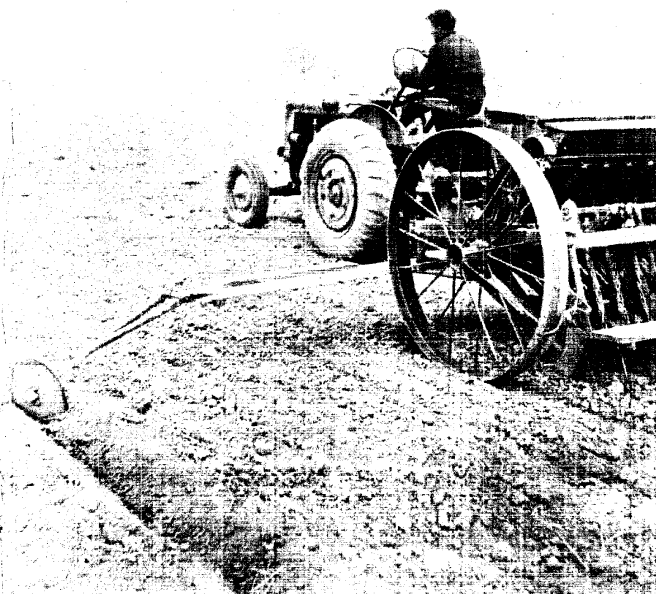
Sovětský strojírenský průmysl dal z tohoto podnětu do výroby a zavedl do praxe úzkoraďový sečí stroj SL-44. Byl původně určen k úzkoraďkovému seti přádného lu (odtud jeho značka: S — sečí stroj, L — len, 44 řádky), ale je používán s úspěchem k seti obilí do hustých řádků. Výhody tohoto způsobu setí spojují v sobě přednosti křížového osivu: osivo je zaseto na stejnou hloubku a na každý čtverečný decimetr ornice se rozmístí stejné množství obilí. Živiny jsou v celé plodné ploše rostlinami rovnoměrně využívány, vytvoří se skoro souvislý porost po odnožení, čímž se v zárodku potlačí plevel a když obilí vymetá a dozrává, takový souvislý porost vzdoruje poléhání. Je tomu tak proto, že vrchní vrstva ornice je ztuhle soustavou kořínků a po namoknutí se obilí nekácí.

Úzkoraďová sečka SL-44 budila na minulém veletrhu zaslouženou pozornost rolníků a dnes pracuje v JZD v Dobrovizích, odkud přinášíme několik snímků při seti. I u nás

zkoušenost ukáže příštím rokem všechny výhody tohoto pokrokového způsobu setí a jistě i naše zemědělské strojírenství dá podobné stroje do široké družstevní praxe. —

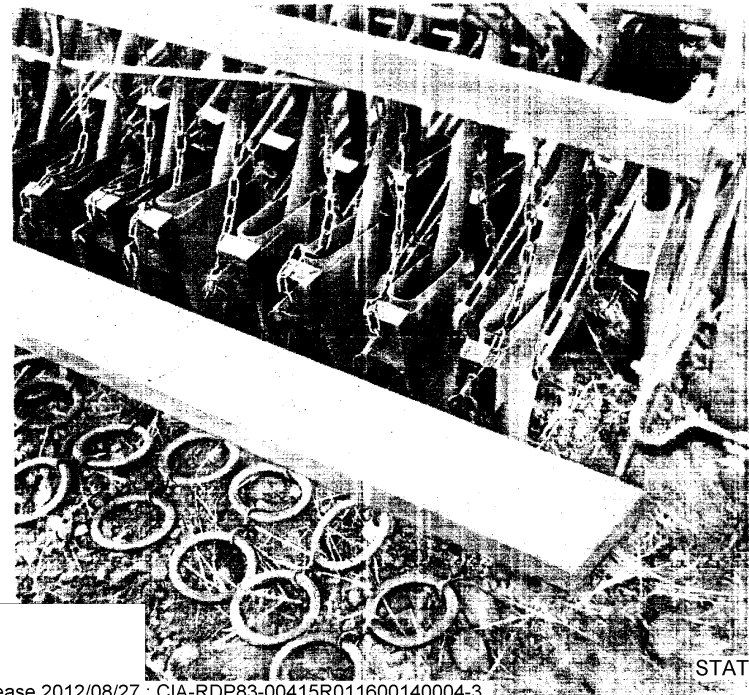

Předseda jednotného zemědělského družstva Dobroviz Antonín Soukup s mechanikem Vědeckého ústavu ministerstva zemědělství Jaroslavem Mrázekem. Mechanik sečí stroj seřízuje a zkouší různá množství výsevu pro pokusné účely. Foto ČTK a R. Novák

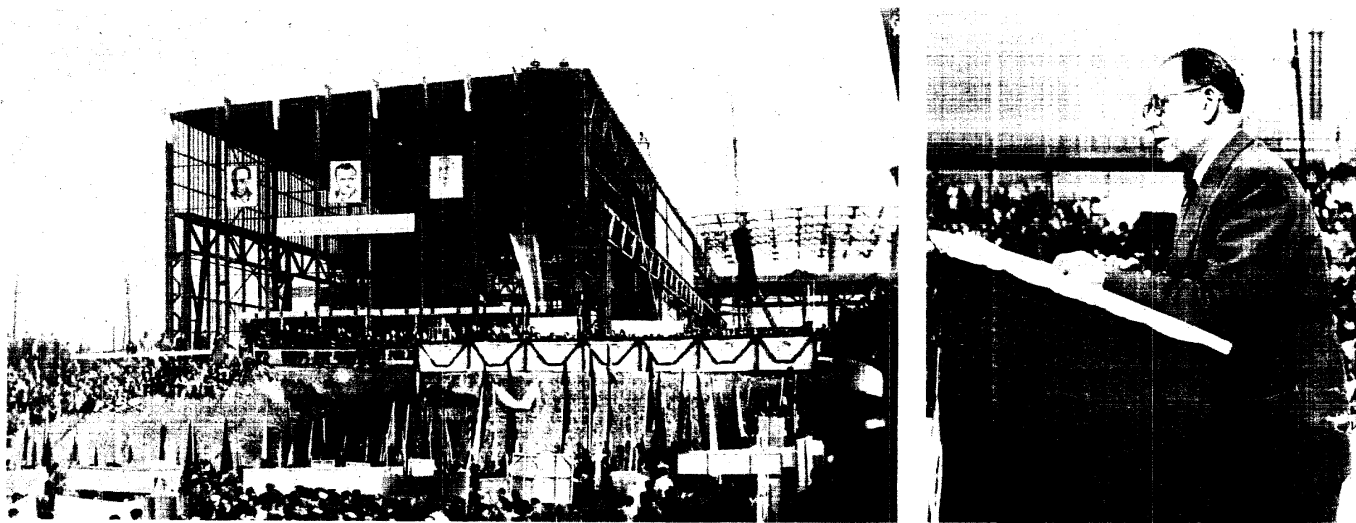

Řádkový značkáč vyznačuje stopu pro přední vnitřní kolo traktoru při příští jízdě.

Uvo: Na sečí botky, které jsou ve dvou řádcích, aby se jim půda nchrnila, jsou připevněny kružkové zavlažovací brány.

Zvyšované tempo při budování Ostravska

V neděli 28. října 1951 se konal na stavbě Nových hutí Klementa Gottwalda v Kunčičích aktiv budovatelů této velké stavby. K pracujícím promluvil předseda vlády Antonín Zápotocký. Na snímku vlevo: Pohled na nastoupené dělníky, brigádníky a techniky stavby. Vpravo: Předseda vlády Antonín Zápotocký při projevu.

Na komínu koksovny Nových hutí Klementa Gottwalda v Kunčičích zavál prapor šedobílý, nepravidelného tvaru, rozevlátý a trhaný podzimním větrem. A přece vítězný prapor, prapor vítězného díla. To, co se ještě na jaře zdálo neuskutečnitelné, je nyní skutečností. Nejen pod komínem koksoárny zahořel rudý oheň, ale rozpalují se již i stěny koksoárny, aby po 23 dnech, které uplynou před Novým rokem 1952, byla koksoárna připravena dávat koks a plyn vysoké peci i ocelárně. Výstavba Nových hutí Klementa Gottwalda pokročila o řádný krok kupředu. To neznamená jen úspěch technický, to není jen výsledek obětavé práce tisíců pracujících, stálých i brigádníků, to je nesmírné morální posílení pro všechny, kdo jsou na této velké stavbě pionýry socialistického nadšení, budovatelé socialistické republiky. To je důkaz, co dovede dělník a technik, jestliže je před ním postaven veliký úkol a jestliže přistupuje k plnění tohoto úkolu s odhodláním průkopníka, uvědomělého socialisty.

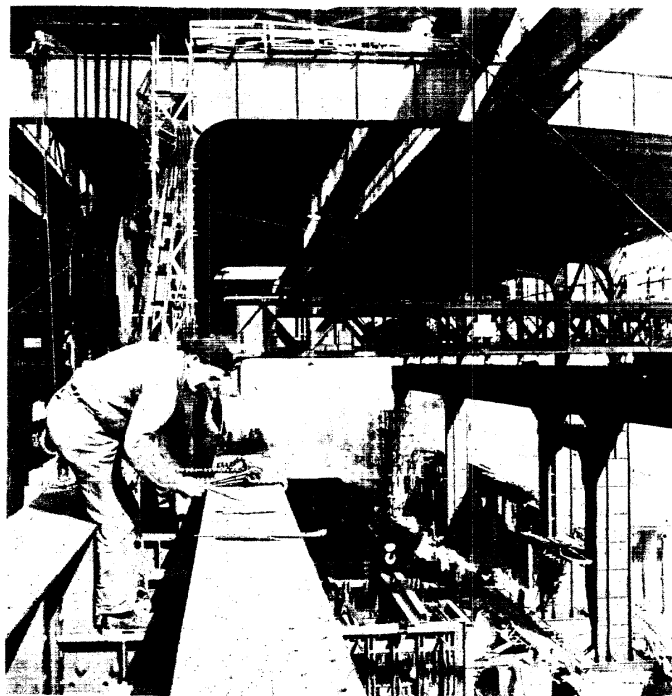
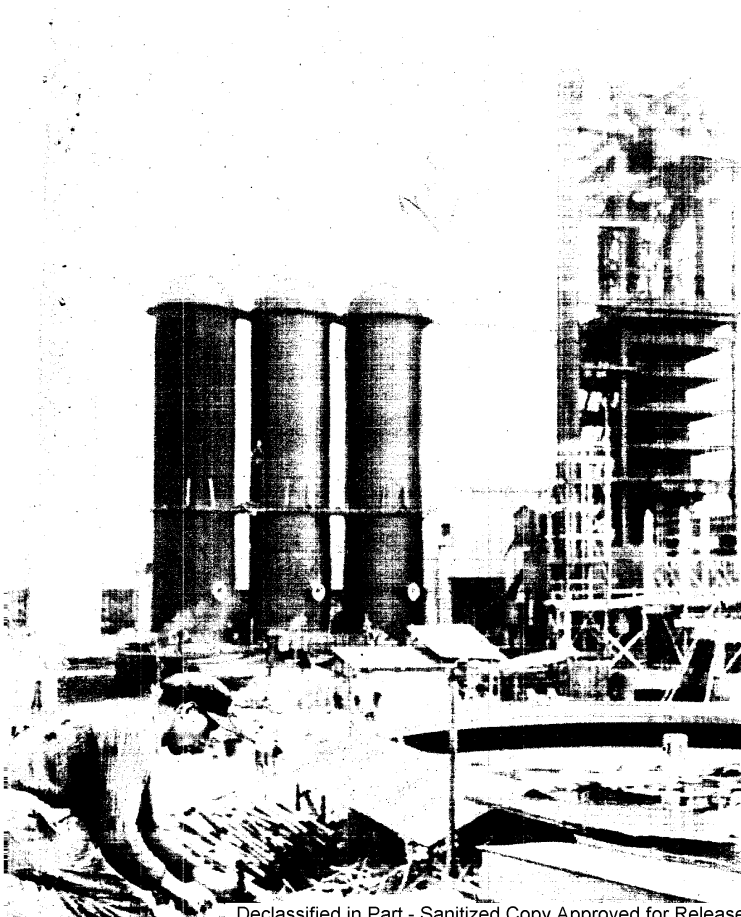
Socialistické hospodářství a technika v rukách socialistického budovatele dovedou dělat divy.

Avšak to je jen první úspěch, první předpoklad, aby Nové hutě Klementa Gottwalda daly k novému roku první železo a první ocel. Bude ještě třeba dokončit řadu dalších staveb, provést rozsáhlé montáže, připravit dosavadní staveniště, aby se stalo vyrábějícím závodem. Nejen v Kunčičích, nejen na Ostravsku, v celé republice se upíná pozornost k tomuto prostoru nedaleko Ostravy, kde budujeme největší středoevropský hutní kombinát. Neboť pro Nové hutě Klementa Gottwalda vyrábí zařízení mnoho závodů, jejichž tížďostí je, aby lhůty dodávek splnily nejen v termínu přesně určeném plánem, ale i před ním. A jestliže už vlaky svázejí k Ostravě z celé republiky zařízení pro Nové hutě Klementa Gottwalda, pak je nyní třeba zajistit, aby tato zařízení byla také včas instalována. A proto se sjíždějí do Ostravy i skupiny nejlepších pracovníků, montérů, svářečů, elektrikářů

a další a další kvalifikovaní dělníci a technici, aby včas dokončili nadějně dílo.

Avšak ještě na jiné frontě se nyní odehrává heroický zápas o splnění a zajištění socialistické výstavby. Tento boj se odehrává rovněž na Ostravsku, pod ostravskou zemí, v jejichž hlubinách jsou uloženy největší a nejbohatší poklady naší země — černé uhlí. Aby koksoárna Nových hutí Klementa Gottwalda mohla pracovat, potřebuje uhlí. Uhlí však potřebují i elektrárny, které budou dodávat proud, potřebují ho vlaky, které plní podzemní dopravní kampaň a které rozvázejí drahocenné výsledky práce našich lidí po celé republice. Uhlí a stále více uhlí potřebují továrny, které jedou naplno ve dvou, ve třech směnech. Uhlí budou potřebovat nové závody, které dokončujeme, uhlí bude potřeba k další výstavbě. Uhlí potřebujeme na otop našich domovů, at už je přímo spalujeme nebo proměňujeme v plyn a elektřinu. Uhlí je život, uhlí je síla. Čím více je uhlí, tím bohatější je život, tím silnější je naše vlast.

Máme bohatá ložiska velmi jakostního uhlí, avšak ostravské doly byly okupanty zpusťovány. Za okupace se tu netěžilo, nýbrž loupilo. Byly zanedbány otvorky, takže je třeba velké práce než se otevrou další a nové doly. Velká potřeba uhlí, která se stále stupňuje, jak je patrné ze stupňování největších úkolů plánu, vedla k tomu, že se zajišťování nových zdrojů uhlí opozdilo. Ale opozdila se za plánem i vlastní těžba a opožďovala se až do poslední chvíle. Je mnoho příčin, proč se tak dělo. Jednou z nich je skutečnost, že na Ostravsku bylo málo stálých havířů, že bylo třeba mnoha tisíc brigádníků, kteří přicházeli a odcházeli, že posádky na ostravské uhelné frontě se střídaly a že ani desítky byla zřídkým zjevem. Ostravští havíři zestáří v těžkém boji s kapitalistickými vyfidiušskými uhlobarony, byli zdeptáni fašistickým hitlerovským režimem. Osvobození jim dalo oddech. Ale nebyli již mladí a těch nových mladých bylo příliš málo. Co Ostravsko a ostravské uhlí pro nás znamená, to víme

Tisíce rukou se radostně chápou práci, aby dílo pro budování socialismu tih významné, bylo dohotoveno včas, aby žhavý proud oceli a železa vytékal z peci co nejdříve. Na snímku: Několik desítek metrů nad zaměstnanci Teplotechy, kteří obcovávají v ocelárně tváří prostor martinických pecí, sestávají montéři obrovské části konstrukcí. Vlevo: Obrovský kolektiv pracujících bojuje s nadšením s časem, výkony jednotlivců a čet jsou pracovním hrdinstvím, projevováním na celém staveništi den co den, neděle co neděle, noc co noc. Na snímku: Zatím co na vysoké peci montéři na vnitřním zařízení, dokončují pokrývání na okolních stavbách krytím.

V dílnách národního podniku Janka v Radotíně dokončuje pracovní četa Václava Motta jeden z posledních ventilátorů pro Kunčice.

Vedoucí čety sověť Jaroslav Hošťálek a Jan Čiecký z národního podniku Janka při svařování odsávacího potrubí pro Kunčice.

nejen my, to ví i náš třídní nepřítel, toho je si vědoma i proradná klika zrádců a jejich zahraniční komandanti — západní imperialisté; i ti soustředili k Ostravsku pozornost, využívající všech omylů a chyb, které páchali jejich zdejší náhonci. Byli zlikvidováni a nyní se likvidují i důstředky jejich činnosti a vytvářejí se předpoklady, aby situace na ostravských dolech se od základu změnila.

Ve chvíli, kdy vstupujeme do rozhodného boje o splnění plánu, zasáhla Komunistická strana Československa a vláda. Byla vyhlášena řada opatření, která mají převratný význam. Historický dokument o usnesení předsednictva Ústředního výboru KSC a vlády republiky od základu mění podmínky práce v Ostravsko-karvinském revíru, pokud jde o její organizaci, normování, vzdovné úpravy, mechanizaci a jiné technické a organizační úpravy, ale především pokud jde o člověka — havíře a technika. Stavíme jako dříve havíře na prvé místo žebříku společenského významu, ale zároveň ho nejlépe zajišťujeme hmotně. Hornická preference se stává hmatatelnou skutečností, protože hornické výdělky a s nimi platy báňských techniků na Ostravsku jsou nyní nejvyšší ze všech oborů práce v celé republice. Plnění a překračování plánu přinese pracujícím v Ostravsko-karvinských dolech možnosti bohatého života, přinese jim na příklad i možnost postavit si vlastní domovy, jejichž výstavba bude zajištěna dostatečným množstvím materiálu, aby vedle nové socialistické Ostravy, jejíž plány se již rýsují, našlo dalších 14.000 havířských rodin svůj trvalý domov. Nejdůležitější není jen peněžní výsledek těchto opatření. Nejdůležitější je ovzduší, které se novými opatřeními vytváří. Ostravský havíř se cítí obklopen péčí strany a vlády, vidí, že se o něj strana a vláda stará, že ho nejen po-

Mladěnický kolektiv Gottwaldových závodů-Královopolské strojírny dokázal po přečtení výzvy předsednictva ÚV ČSM o pomoci starším socialistům, že pochopí význam výstavby železného srdce republiky, jak o tom svědčí výsledky jejich práce.

vzbuzuje hmotnými výhodami, ale že tyto výhody zabezpečuje lepší organizací práce, mechanizací těžby, že se stará o jeho bezpečnost v dolech, že zajišťuje dostatečným přísunem zboží jeho zásobování. Ze své řuje jeho práci vedení odborníků a techniku, kterým určuje odpovědnou úlohu vedoucích a organizátorů hornické práce, ze kterých dělá soudruzké pomocníky horníku, jejichž úkolem je především zajišťovat podmínky, aby ostravští havíři mohli plnit a překračovat plán a tím si zajistili i možnost velkých výdělků.

Už první odezva na ostravských dolech ukázala, jak silně působí toto opatření strany a vlády. Havíři nechávali ze svých pracovišť, brigádníci si prodlužovali své brigády a celé stovky se jich hned přihlásily k práci v dolech na stálo.

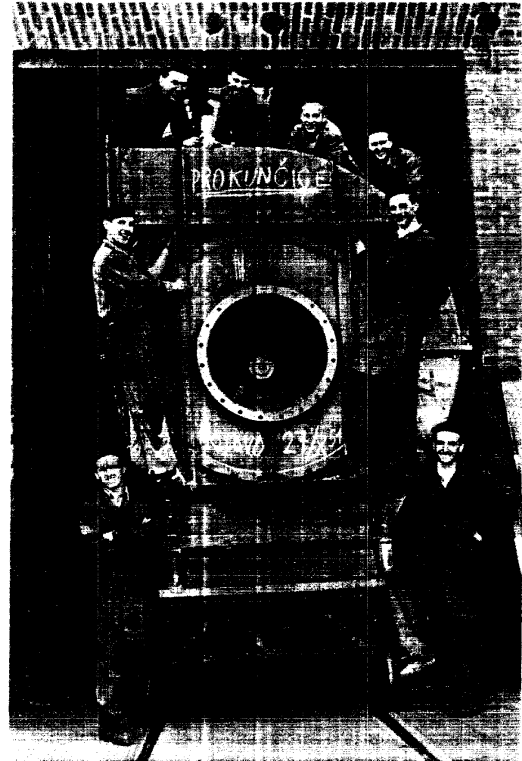
Můžeme proto nyní s důvěrou čekat, že vítězný prapor kovářského ohně, vytvořený zhavým ohněm uhlí, ovení všechny nové tovární komíny po celé republice, aby psaly na oblohu vítězná znamení splněného plánu. Eduard Vyskovský

Kontrolor Josef Havlíček a skupinář Benedikt Dolžal z Gottwaldových závodů-Královopolské strojírny přepravují osu s kladivý na drcení uhlí, určenou pro Kunčice.

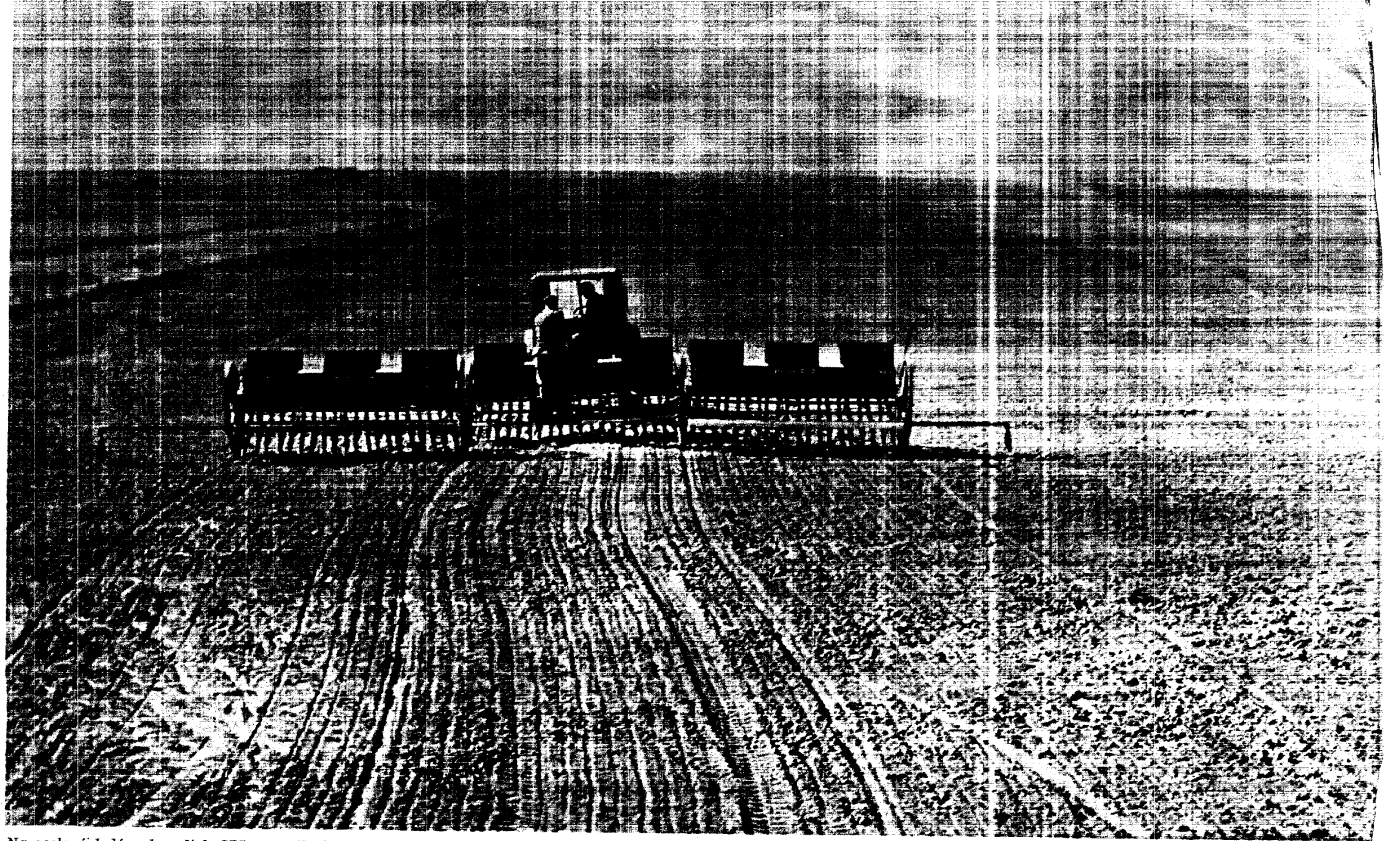

Mladěničtí Miloš Klimč, Jindřich Dvořák, Stanislav Turck a Josef Paříl z brněnských Gottwaldových závodů začínají na jeřábě dílec usazovací, který právě dokončili a připravují ho na vagonování.

Jeden z posledních ventilátorů vyrobených v národním podniku Janka v Radotíně opouští vrata továrny. Snímky ČTK

Na scelených lánach našich JZD se stále hojněji objevují složité zemědělské stroje, které umožňují náhradu pracovních sil a rychlé obdělávání půdy. V sestrojování agregátů je na mechanikém velkém vzorém zemědělské strojírenství Sovětského svazu. Opraváři strojů a traktorové stanice v Lochovicích sestrojili agregát ze tří dvoučtrnáctkových sečích strů

Návštěva sovětských kolchozníků nese ovoce

Když byla u nás na návštěvě delegace sovětských kolchozníků a zemědělských pracovníků, měli mnozí naši zemědělci a členové JZD příležitost pohovořit po prvé se sovětskými mistry sklizni. Sklizeň v Sovětském svazu, která je jako všude jinde na světě vyvrcholením zemědělcovy snahy a práce, a která je rovněž visitkou dokonalosti zemědělských metod, je už po dlouhá léta v žebříčku sklizní na celém světě na prvním místě. Nám všem je jasné, že tomu je tak proto, že sovětský lid dokázal nejen zmechanisovat valnou většinu zemědělcových prací, ale že jeho organizace práce, opírající se o nejmmodernější poznatky zemědělských odborníků a sovětských badatelů, dosáhla vrcholu dokonalosti. A není to jenom organizace práce, ale hlavním činitelem a pomocem v uskutečňování úkolů je hrdé vědomí sovětského člověka, že pomáhá ve své vlasti budovat komunismus a že svým příkladem a prací nejen zabezpečuje plynulou výživu obrovského společenství lidí bujajících za mír, ale že ukazuje cestu všem zemědělcům, kteří v lidově demokratických státech i na celém světě si přejí zabezpečení vlastní existence a vymýcení zemědělské díry.

V čtených našich JZD i na vesnicích, kde JZD dosud založena nebyla, prodiskutovali sovětské hosté všechny otázky, které jim byly kladeny. Nejen to. Přesvědčivě a krásným lidským způsobem hovořili o životě a zkušenostech sovětských zemědělců, hovořili o velkolepé výstavbě sovětského zemědělství, o nových způsobech obdělávání půdy, o rekordních výnosech i počátečních potížích, které museli překonávat, aby se dostali k nádherným výsledkům. Půda na území Sovětského svazu se nezvětšila a přece proti bývalému carskému Rusku dává dnes dvojnásobný i větší sklizňový užitek.

Naši lidé se dovídali nové a nové věci. Dovíдали se je v různých JZD i v různých vesnicích. Sovětským hostům pečlivě naslouchali družstevníci z Velené, Václavci, z Rudoltic, z Kutnohorska, Černín. Naslouchali ve všech krajích v Čechách, na Moravě i na Slovensku a přemýšleli o všem, co slyšeli. A vypyřádali se. Vypyřádali se tolik, že sovětské hosté téměř nestačili na všechny otázky odpovídat. Poslouchali a vypyřádali se rovněž členové traktorových a strojních stanic, pro které systém

Při návštěvě sovětských kolchozníků v Rudolticích hovořil Tomáš Menšík, který je dnes vzorným pracovníkem družstva, s K. S. Alexejevovou o výživě hovězího dobytka.

agregátů zemědělských strojů, jaký na svých polích zavedli právě sovětské zemědělci, byl velkým vzorém. Naše zemědělství trpí nedostatkem pracovních sil. Prvním požadavkem je scelení půdy a obdělávání ve velkém. To je možné jenom za použití nejmmodernějších zemědělských strojů řízených řádně zapracovanými silami. V letošních zřích a podzimních pracích se už jasně ukázalo, že strojní a mechanizace našich traktorových stanic dovedou přemýšlet a že mechanizace zemědělství v Sovětském svazu je jim velkým příkladem.

DRUŽSTEVNÍCI Z RUDOLTIC

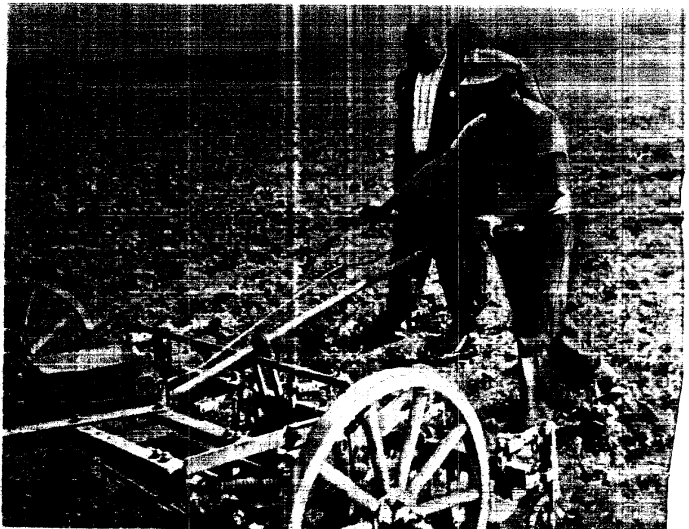
Delegace sovětských kolchozníků přijela do Rudoltic letos 22. června. Toho dne se sešli do Rudoltic rovněž rolníci z celého okolí,

aby si poslechli zkušenosti sovětských hostů. A dověděli se mnoho, protože sovětské odborníci nejen že radili, ale také účinně a přátelsky kritisovali. Bylo proč kritisovat i když nebyla vždycky vina na straně rudolticích družstevníků. Vždyť družstvo v Rudolticích procházelo těžkým údobím začátků, jak jen může procházet nové založené družstvo, jehož výměra je 1250 ha a jehož prozatímni stáje byly naplněny dobytčím, následkem nedostatku krmiv hodně podvyživeným.

Předseda družstva Josef Tmáj, agronom družstva Stanislav Sebrle, zoolog Jan Fišer, Václav Žaba, Ludmila Žabová, Tomáš a Ludmila Menšíkovi, Jaroslav a Marta Štokovi a řada jiných, velmi dobrých pracovníků družstva, pohovořili se sovětskými odborní-

ky a pečlivě poslouchali jejich rady. A bylo to rady účinné.

Dnes mají v Rudolticích podzimní práce hotovy. A rudoltické družstvo vypěstovalo na svých polích, na tak zvaném tučném (česněm) hektaru cukrovku, která v Pardubickém kraji nemá konkurence. Vždyť i v le- ním suchu se jim podařilo docílit u nes- ných kořenů váhy 5-6 kg. Největší 6,50 kg je vystaven v Lanškrouně. Ne- však jen o cukrovku. Vždyť i při zřízených podmínkách, na jedno činné pracovníci družstevníka připadá k obdělávání 24 ha p- dy, dokázali nejen včas sklízet, vymlátit ob- na dotávkou, ale i včas podle plánu osít určité plochy. Podle rady sovětských odborníků zaseti rovněž pokusné 15 ha křížové pšenice

Družstevník Václav Kopecký z Rudoltic předvedl 22. června kolchozníkům P. I. Krivocel žovi (člevo) a I. M. Vasilenkovi (uprostřed) plečkování cukrovky na tučném hektaru